

En magisk julenatt

Det var en gang en liten jentebaby som ble funnet i enden av en skog midt på vinteren på selve julaften. Hun hadde lyseste håret med helt hvite striper i det lille håret sitt. Det var det hun ble fortalt da hun var på alderen av 10 år, helt siden den dag har hun alltid lurt på hvem foreldrene og på hvorfor håret hennes var som det var. Nå er hun snart 16 år og rare ting begynner å skje.

Det var første dagen i desember og det var hennes siste år på ungdomsskolen. Hun våkner og begynner og ordne seg til skolen, men da hun ser seg i speilet er det en jente med lyse blå øyne, de pleide og være grønne og det lyse håret hennes har blitt helt hvitt, hun ropte på mamma og pappa og da de kom ble de like sjokkert som henne. Moren hennes tok på det helt hvite håret og sa ‘har du gjort det selv, det er ikke stygt’. Datteren så på moren og sa ‘da hadde jeg ikke ropt på dere på den måten, jeg våknet sånn. Og håret mitt er ikke det eneste som er annerledes, øynene mine er ikke grønne lengre, men knall lyse blå øyne’. Da jeg sa det, begynte telefonen min og ringe for å fortelle at jeg snart må dra til skolen. Jeg gikk ned tok noe jeg kunne spise på veien til skolen, sa hade og var ute før de rakk og si noe mer.

Da jeg hadde ankommet skolen ble jeg møtt av mine to venner som jeg har kjent siden barnehagen. De ble like sjokkerte som jeg ble, men de syntes det var vakkert. Jeg hadde flettet noen små fletter og satte små krystaller i flettene. Vi begynte og gå mot skolen, plutselig følte jeg meg veldig kald og da jeg pustet ut den kalde lufta kom det ut hvit støv som var snø. Da det skjedde gikk jeg fort inn uten å slippe ut noe mer, når jeg var inne var jeg ikke lengre kald og da jeg pustet ut litt luft kom det ikke noe snø ut. Heldigvis var det ingen som la merke til det. Resten av dagen gikk som normalt, men da jeg var på vei hjem føltes som om et eller annet fulgte med på meg, plutselig sto det en nydelig hvit hest med en man som glitret som tusen stjerner. Det var noe kjent med den for den kjente vist meg, jeg begynte og gå videre hjem mens den mystiske hesten fulgte etter som en hund. Da jeg var framme ved huset stoppet hesten meg i å gå inn i huset. Det som var mest merkelig var at jeg syntes at den snakket til meg ved hjelp av sinnet sitt. Den fortalte at jeg måtte følge etter hun til skogen hvor jeg ble funnet for 16 år siden.

Når vi var ved begynnelsen av skogen fikk jeg en følelse av at noe dro meg inn til skogen. I det jeg tittet opp på den mystiske hesten fortalte hun meg at jeg skulle sett meg oppe på ryggen hennes og at jeg skulle holde meg godt fast i henne. I det jeg gjorde som hun fortalte meg, begynte hun å løpe med uvanlig fart. Når hun hadde stoppet var vi på ut siden av en nydelig by lagd av is og snø, men det rare var at jeg ikke følte meg kald i det hele tatt. Plutselig kom det noen opp til meg, han var helt lik meg. Vi stirret intenst på hverandre før han ga meg en klem og ønsket meg velkomment hjem. Jeg følte at jeg hadde kommet hjem, men da begynte å tenke på de som har tatt vare på meg i nesten 16 år. Som om han leste tankene mine sa han «vi har snakket med de som har tatt vare på deg og de fortalte at du er velkommen til å komme på besøk så mye du vil og det samme gjelder for vennene dine». I det han sa det ble jeg veldig glad og med det hadde den forsvinnende juledatteren endelig kommet igjen og på dagen hun fylte 16 år ble hun den nye lederen av julefolket og leverte gaver til alle barn rundt i verden.